

— Ваше превъзходителство! . . . приближи се до него нѣкой си . . .

Отъ грѣмъ ударенъ Отъ грѣмъ На слѣдъ това и вѣрвай Гдѣ е правдата? Гдѣ правдата

Тихо заминава мимо цѣла въ сълзи дама Роднина на покойникъ Ишине за нѣщо си съ генералъ-губернаторъ Долгоруковъ—той очевидно тъй сжщо още не чувствува болѣжката на тази загуба, а само е заглушенъ етъ нея Ту стане и са сирѣ на една точка, ту сѣдне и безнадеждно раскрива рѣцѣтъ си.

Още вчера весель, силенъ, здравъ Смѣяше са, шегуваше са надъ насъ Днеска дойдохъ при мене—генералътъ умрълъ! Смѣрахъ денщикътъ, като помислихъ че генералътъ са шегува Той често така Самъ са скриваше задъ вратата съ чаша съ вода. Отидѣмъ при него въ стаята, а той възъ тебе съ водата Мисляхъ и сега Осторожно влизамъ Лъжи Още тонѣлъ О Господи, Господи! И Ердези са хваща за главата.

Двама доктори отъ четвъртиятъ корпусъ Гелтовекскій и Бернатовичъ, тъй сжщо тукъ Блестящиятъ петербургскій генералъ съ вензели (монограми) Този повече занятъ съ собствената си особа Азъ са вглѣдвамъ въ лицето на другъ воененъ, който наредъ стояше и си вспоминовамъ. Въ времето на войната го назовавахъ първата шарманка (органъ музикаленъ) на руската армия Растича са той къмъ армейскійтъ генералъ, този видимо още не са бѣшеономилъ. Посѣ като саготъ и червенъ, крака като колела

— Трѣбва да са признаемъ! Покойникътъ бѣше добръ генералъ Не лошъ! съ авторитетенъ тонъ за явява «първата шарманка.»

Кривокракійтъ генералъ настрѣхнува Пжлика, краснѣ.

— Ако той бѣше не лошъ То тогава ний съ васъ, ваше превъзходителство, какво послѣ това за денщици при него А и за това не сме сегоднй.

Паркетниятъ генералъ не са укротява. Около стои младъ офицерниъ отъ генералниятъ щабъ съ черни, печални очи

— Корпусътъ много изгуби въ него! И войската — сжщо.

— Не корпусътъ и не войската, а цѣлиятъ народъ, всичкия Россия, ваше-ство!